

[Olufson.]

love bliver sat i Kraft. Det er ikke alene paakrævet af den Grund, af hvilken man tidligere gik til denne Udstykning, nemlig for at skaffe Plads til de unge ude paa Landet og delvis ogsaa for at skaffe Beskæftigelse til en hel Række Landhaandværkere, men efter som Tiden har udviklet sig og den stærke Landbrugskrise har grebet ind, er det ogsaa af andre Grunde meget paakrævet, at der kommer en Jordudstyknings i Gang. Det er ikke saa ganske sjældent, at Landboere nu for Tiden maa søge Akkord for at faa deres Økonomi i Orden, og ret ofte staar man overfor, at dette med Lethed kunde lade sig gøre, blot der var Mulighed for en Udstykning. Jeg saa forleden i Randersbladene en Meddelelse om en gammel Slægtsgaard i Randers Amt, der havde været i Familiens Eje gennem 200 Aar, hvor vedkommende var kommet i Vanskeligheder og nu havde faaet en Ordning med sine Kreditorer, men under den Forudsætning, at der blev udstykket 8—10 Husmandsbrug fra Gaarden. Vi maatte svare paa denne som paa andre Henvendelser, at der er ingen Bevilling, ingen Mulighed for, at man fra Statens Jordlovsudvalgs Side kan komme dem til Hjælp.

Jeg skal nævne et andet Eksempel. Det er fra Aalborg Amt, hvor der under Højkonjunkturerne blev udstykket en Række Husmandsbrug fra en stor Gaard. Nu vil Ejeren af denne Gaard for at faa sin Økonomi i Orden gerne udstykke den yderligere, og det ligger saadan, at samtlige Husmænd omkring Gaarden meget gerne vil have Tillægsjord. Bygningerne er rigelige, og ved at købe en 4—5—6 Tdr. Land vilde de faa en langt bedre økonomisk Basis for deres Ejendom. Men ogsaa i dette Tilfælde maatte man svare, at der er ingen Muligheder til Stede for, at Statens Jordlovsudvalg kan købe Jorden og komme dem til Hjælp.

Dertil kommer, at der jo brænder enkelte Ejendomme i Danmark i denne Tid, og det er ikke saa ganske sjældent, man netop fra deres Side, der har haft det Uheld — eller Held, hvad man nu vil sige —, at deres Gaarde er brændt, kommer med Anmodning til Statens Jordlovsudvalg om at købe Jorden, saa at de selv kan slippe for at bygge, for i adskillige Tilfælde er Assurancens saa lav, at de ikke er i Stand dertil.

Ud fra disse Betragtninger mener jeg, at det foreliggende Lovforslag vilde være

ypperligt paa sin Plads som en Kriseforanstaltning, en Kriseforanstaltning, der først og fremmest, som Tiderne er, vil komme Jordsælgerne til gode, men som selvfølgelig ogsaa ved Siden deraf vilde have den Bivirkning, at enkelte af de unge, der gerne vil i Gang, ogsaa kunde komme det. Jeg tror ikke, det vilde dreje sig om saa forfærdelig mange. Som Tiderne er, hvor det stadig siges, at dansk Landbrug overhovedet ikke kan forrente sig, er der ikke noget at sige til, at Ungdommen holder sig tilbage og ikke møder frem som Ansøgere, men ganske enkelte kommer der, og dem kunde man dog hjælpe herigennem.

Endelig vil det, saaledes som man i det sidste halve Aars Tid har praktiseret det nede i Sønderjylland, være muligt alligevel at købe disse Jorder, selv om Udstykning ikke kan finde Sted lige i Øjeblikket, idet man kan bortforpagte Jorderne, indtil der bliver Mulighed for Udstykning.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Lovforslag vedtages. Der er jo ingen Tvivl om, at de, der tror paa dansk Landbrugs Fremtid og tror paa, at de Vanskeligheder, vi er inde i nu, kun er af forbigaaende Natur, en Gang i Fremtiden maa finde en Form for Udstykning. Vi har her paa Rigsdagen delte Meninger om, *hvorledes* det skal ske, men det forekommer mig, at i en Krisetid som den, vi nu er inde i, maa vi lade Principperne hvile og enes om at gennemføre dette uskyldige Lovforslag for et Aar og saa se Tiden an.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

C. O. Pedersen: Det foreliggende Lovforslag er egentlig en Genganger fra i Fjor, et Forsøg fra Ministerens Side paa at faa begge de gamle Udstykningsformer i Brug paa ny, efter at Forhandlingerne om at skabe en stor ny Jordreform var strandet. Ministeren opnaaede ikke i Fjor vor Tilslutning til et saadant Lovforslag, og Grunden var jo den, at vi den Gang, som vi havde gjort det i lang Tid, krævede, at den Jord, Staten stillede til Raadighed for de unge, skulde stilles til Raadighed paa lige Vilkaar, med andre Ord, at de to Udstykningsformer blev stillet lige ved Starten. Ministeren ved, at vi har stillet dette som et ufravigeligt Krav fra vor Side. Nu søger Ministeren ved dette Lovforslag for et Aar at komme udenom det, men jeg tror, den højtærede Minister gør vel i at regne med, at der ikke kan komme en Udstykning i Stand, i hvert Tilfælde